

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: Z. B.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Ústí nad Labem**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Masarykova č. p. 19/275, PSČ 400 01, **v řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 22. 2. 2017, č. j. SZPI/AJ528-6/2016,**

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou zdejšímu soudu domáhala zrušení sdělení žalovaného Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Ústí nad Labem, ze dne 22. 2. 2017, č. j. SZPI/AJ528-6/2016, kterým byla žalobkyně vyrozuměna, že jí podaný odpor ze dne 20. 2. 2017 proti příkazu žalovaného ze dne 4. 1. 2017, č. j. SZPI/AJ528-6/2016, byl podán opožděně.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného sdělení žalovaného v tom směru, zda dané sdělení, na které je třeba pohlížet jako na „rozhodnutí správního orgánu“, není rozhodnutím, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že

za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno sdělení žalovaného, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o „rozhodnutí správního orgánu“, které není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti.

Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze skutečnosti, že žalovaný napadeným sdělením nijak nerozhodoval o právech či povinnostech žalobkyně tak, jak předpokládá ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyni toliko vyrozumíval o tom, že jí podaný odpor proti výše citovanému příkazu byl podán opožděně.

V daném případě z písemností doložených žalobkyní přitom nikterak nevyplývá, že by žalobkyně spolu se svým odporem žalovanému podávala žádost o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu ust. § 41 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ostatně žalobkyně tak ani netvrdila v předmětné žalobě, a proto u žalovaného nebyly dány podmínky pro to, aby případně vydával usnesení, jímž by rozhodoval o žádosti žalobkyně o prominutí zmeškání úkonu, kdy by pak dané jeho usnesení podléhalo soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví. Soudní přezkum těchto usnesení byl totiž dovozen v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2016, č. j. 3 As 248/2015 – 22, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 3467/2016 a také na www.nssoud.cz, v němž bylo judikováno, že usnesení, jímž správní orgán rozhoduje o žádosti o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 odst. 6 správního řádu, je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., pokud je zmeškaným úkonem odpor proti příkazu podle § 150 odst. 3 správního řádu. Z daného rozsudku Nejvyššího správního soudu a ani z jiných judikátů správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu přitom nevyplývá, že by soudní přezkum byl připuštěn rovněž u prostých sdělení správních orgánů adresovaných podatelům opožděných odporů proti příkazům, kteří současně se svým odporem nepodali žádost o prominutí zmeškání úkonu, o tom, že odpor byl podán opožděně a je třeba respektovat vydaný příkaz.

Faktem tak zůstává, že sdělením žalovaného se žalobkyni nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti, a proto jeho sdělení nejen po formální stránce, nýbrž i po obsahové stránce, která je v tomto směru určující, nesplňuje požadavky rozhodnutí dle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Proto soudu nezbylo než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O případném vrácení soudního poplatku nebylo rozhodováno, neboť dosud nebyl žalobkyní uhrazen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 24. dubna 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová